

Zaawansowane Metody Programowania Obiektowego – zadanie 3

Użycie obiektów, klasy wirtualne, metody wirtualne, przetwarzanie drzew, obsługa błędów, wczytywanie z pliku

UWAGA:

1. Pisząc własny program można użyć innego nazewnictwa niż to przedstawione w treści zadania. Należy jednak użyć spójnej konwencji kodowania, zgodnie z wymaganiami kursu.
2. Zadanie jest rozszerzeniem poprzedniego zadania. Żeby zaliczyć zadanie nr 3, należy posiadać program o pełnej funkcjonalności wymaganej w ramach zadania nr 2.

Należy rozwinąć program z zadania nr 2 o następujące funkcjonalności:

1. Po wpisaniu „help <nazwa komendy>”, ma wyświetlić się opis komendy dla obiektu *CMenuCommand* z aktualnego menu, o ile komenda o takiej nazwie istnieje. Jeżeli komenda nie istnieje, należy wyprowadzić komunikat „brak komendy”.

Na przykład:

Jeśli dla menu głównego z przykładu do zadania nr 2 wpisujemy „help ala” to wyświetli się opis dla komendy *ala*

2. Po wpisaniu „search <nazwa komendy>”, program ma przeszukać całe drzewo po kątem istnienia komend o zadanej nazwie. Należy wypisać wszystkie komendy wraz ze ścieżkami, w których występują.

Na przykład:

Jeśli dla drzewa menu z przykładu do zadania nr 2 wpisujemy następujące komendy:

menu1

search ala

to pomimo, że komenda *menu1* spowodowała wejście w podmenu, komenda *search* i tak znajdzie i wypisze ścieżkę do komendy *ala*:

menu->ala

3. Należy wykonać zapis aktualnego drzewa menu do zmiennej typu string i ze zmiennej typu string. Zapis ma mieć następujący format. Uwaga: format nie musi uwzględniać konkretnych funkcji przechowywanych przez obiekty dziedziczące po klasie wirtualnej *CCommand*.

Format zapisu dla menu:

(‘<nazwa menu>’, ‘<polecenie otwierające menu>’, <dziecko1>, <dziecko2>, ..., <dzieckon>)

Format zapisu dla komend:

[‘<nazwa komendy>’, ‘<polecenie wywołujące komendę>’, ‘<treść help dla komendy>’]

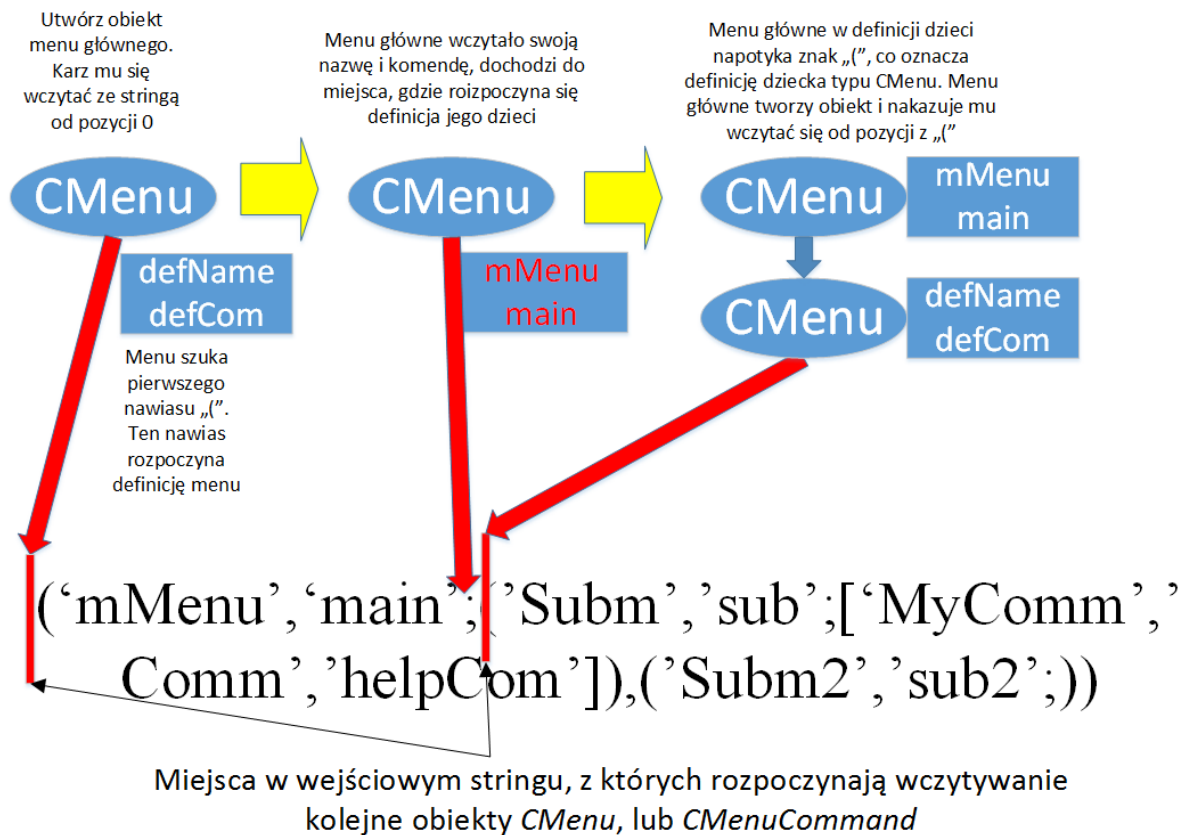
4. W przypadku gdyby string, z którego następuje wczytywanie, był błędny program powinien poinformować o tym, gdzie w stringu wystąpił błąd i jakiego znaku program oczekiwał.

Przykład zapisu drzewa menu z poprzedniego zadania:

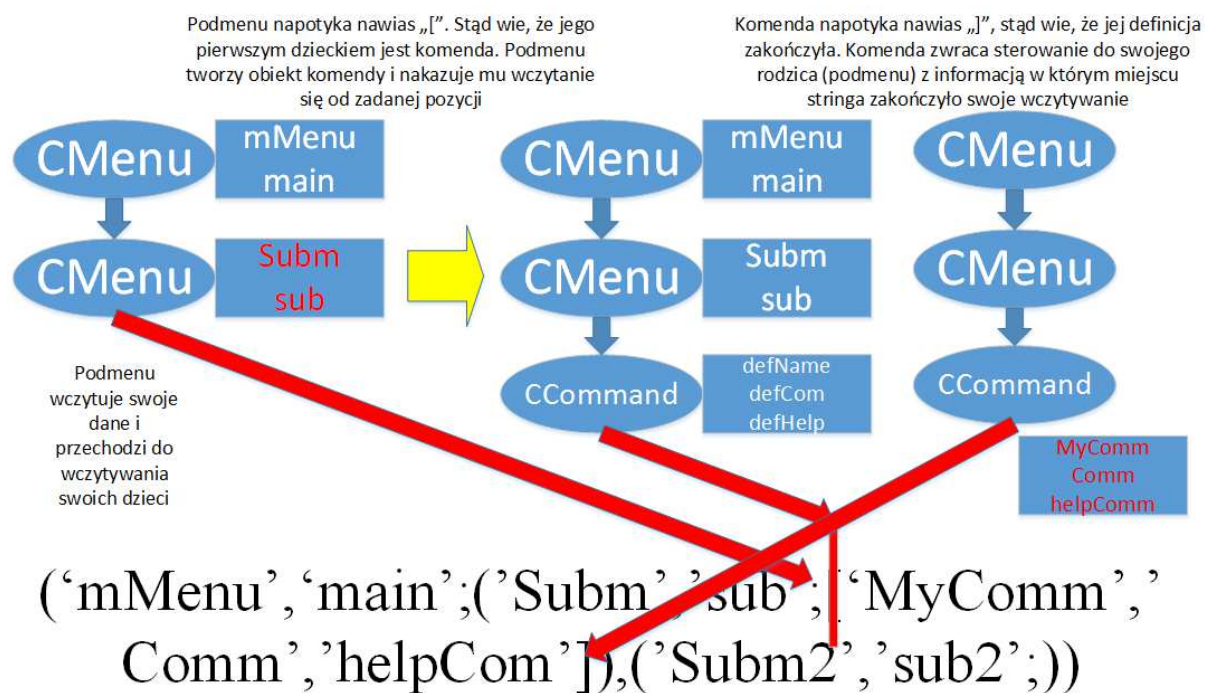
```
('menu główne','main';('Podmenu1','menu1';['Uruchom przeglądarkę','internet','otwiera przeglądarkę'],('Podmenu1','menu1';)),('Podmenu2','menu2';['Test','test','pomoc dla test'],['Default command','defcom','pomoc dla test']),['Napisz „Ala ma kota”','ala','napis o Ali'])
```

Przykład wczytywania drzewa z poniższego stringa, znajduje się na przedstawionych poniżej rysunkach.

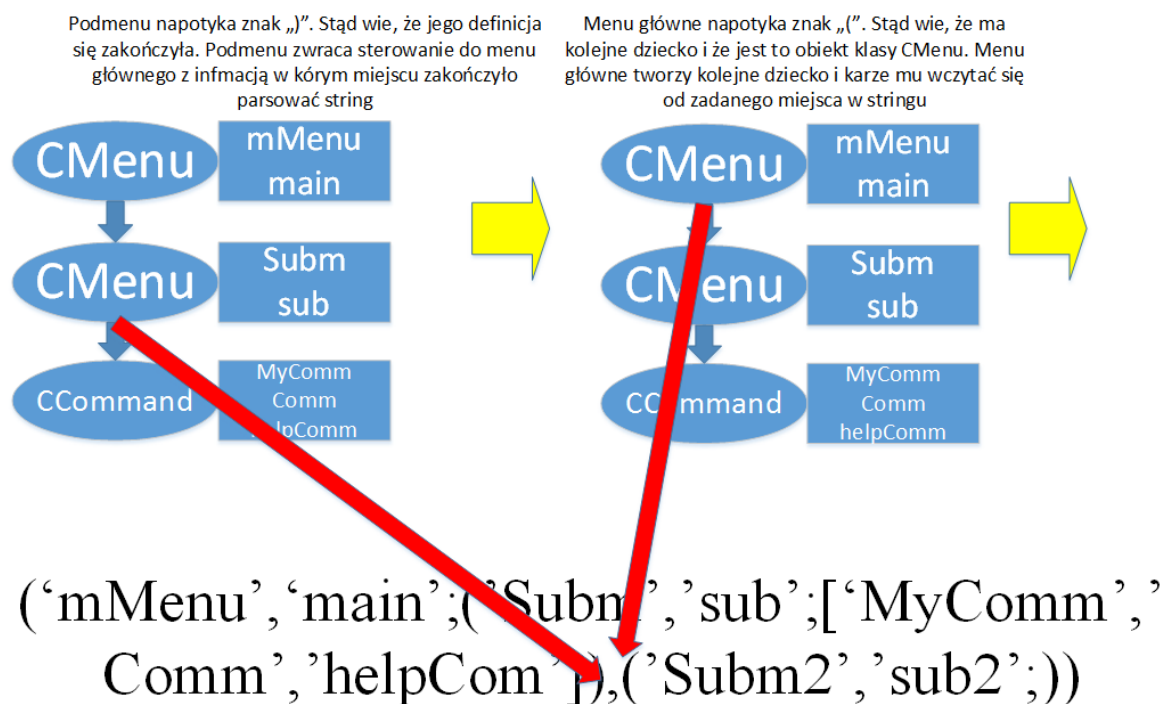
```
('mMenu','main';('Subm','sub';['MyComm','Comm','helpCom']),('Subm2','sub2';))
```


Rys. 1 Wczytywanie drzewa cz. 1

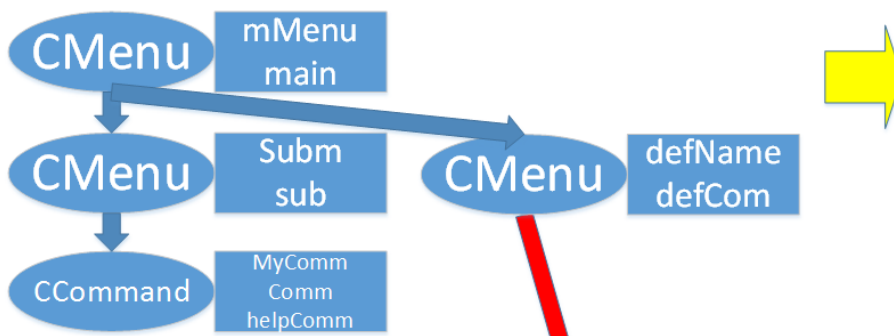

Rys. 2 Wczytywanie drzewa cz. 2

Rys. 3 Wczytywanie drzewa cz. 3

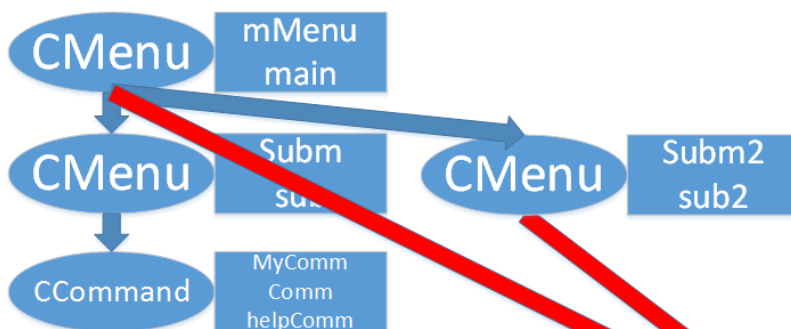
Drugie podmenu wczytuje się od zadanego miejsca


```
(('mMenu','main';('Subm','sub';['MyComm','Comm','helpCom']),('Subm2','sub2'))
```

Rys. 4 Wczytywanie drzewa cz. 4

Drugie podmenu napotyka znak „)”. Oddaje sterowanie do menu głównego.
Menu główne napotyka znak „)” i kończy wczytywanie.
Drzewo zostało utworzone.


```
(('mMenu','main';('Subm','sub';['MyComm','Comm','helpCom']),('Subm2','sub2'))
```

Rys. 5 Wczytywanie drzewa cz. 5